

# Ручни радови са српским мотивима

**Ш**аре којима су наше баке украшавале ћилиме, пренете су на торбе за лаптоп, футроле за мобилни телефон и пасош, али и на показиваче за књиге и многе друге одевне и украсне предмете. Жене које се баве очувањем народне традиције из различитих крајева Србије, удружене у „Етно-мрежу“, представиле су своје радове на изложби у робној кући „Београђанка“.

– Жене са нашег поднебља негују ручну радиност, али често користе своју машту, а чланице „Етно-мреже“ преузимају шаре које красе рукотворине које се, као експонати, чувају у музејима у Пожаревцу, Неготину и другим

сапуна и топле воде ради се техника слагања вуне, а кад се заврши са једним слојем, исти поступак се понавља даље док се не добије жељени предмет – објашњава Јовановићева.

Евица Ђурић из Великог Градишта, показала је мушке и женске шалове са мотивима тканица, украсне торбице за флаше и телефоне које раде она и њене колегинице. Појаснила је и „кљечану“ технику код ткања, којом се, каже, чува старински начин рада, који је захтеван и тражи јер се прави густа потка и нити су „набијене“ једна до друге. Том ткању нема мане – тврди Ђурићева.

Јована Шовљански из Инђије, чланица „Горо цвета“,

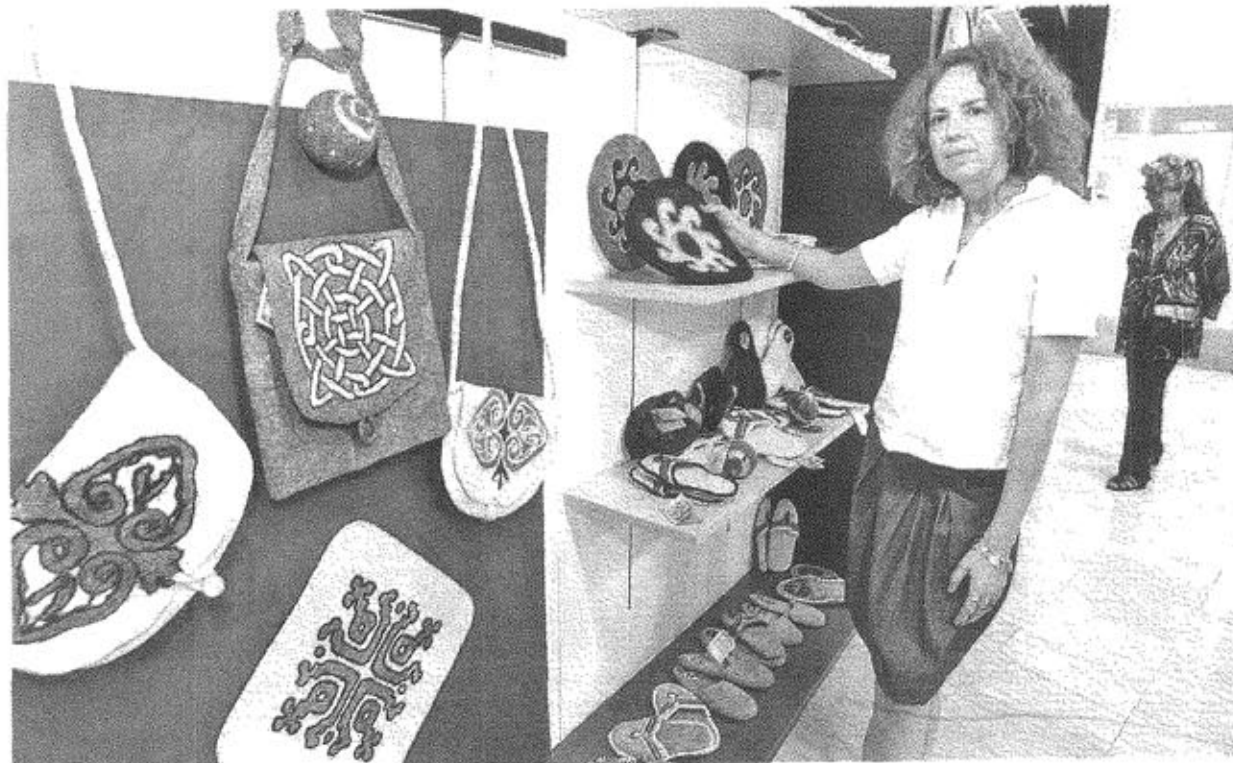


фото А. Васиљевић

Продајна изложба рукотворина „Етно мреже“

местима из којих долазе – каже Снежана Јовановић, пројект менаџер „Етно-мреже“. Она подсећа да су у овој организацији жене научиле и како да на прави начин представе оно што раде, па осим што се држе строго одређених правила током ткања, плетења и веза, воде рачуна и о дизајну и паковању својих производа којима представљају Србију.

У богатој поставци пажњу привлаче предмети од пустоване или слагане вуне. Од ње се праве украсне лоптице, торбе које даме могу носити у различитим приликама и папуче. – То је тежак посао у коме се не користе ни игла ни конач. Оне као вајари обликују рукама. Уз помоћ

„специјалиста“ је за нецовање. Она показује столњаке, а тврди да су најлепше завесе. Тајна је у коришћењу специјалне игле на коју се намотава конач, а онда у помоћ „прискаче“ и штапић чија величина одређује величину „ока“ које одређује и густину рада. Помоћу игле и штапића плете се мрежа. Када се она попуни до жељене величине, ставља се у рам и посао се наставља иглом. Тако се праве различити облици и додају мустре. Ови радови су меки и одликује их посебна финоћа – каже Јована.

Љубитељи ручних радова могу да пазаре уникатне предмете и науче о техникама њихове израде. Изложба је отворена наредних месец дана.

**А. Куртеш**